> Podobnie też kobiety niech się zdobią ubiorem przyzwoitym, ze wstydliwością i umiarem, nie z zaplatanymi włosami albo złotem, albo perłami, albo kosztownymi strojami; Lecz dobrymi uczynkami, jak przystoi kobietom, które uznają się za pobożne.
>
> *— I Tymoteusza 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: materializm, piękno, odziez, dobroć, adoracja

Interpretacja:
Ten werset zachęca nas do refleksji nad naszym wyglądem i tym, jak prezentujemy się światu. Choć można go interpretować na różne sposoby, jego ogólne przesłanie mówi, że powinniśmy ubierać się skromnie i prosto, unikając ostentacji oraz przesady. Warto zauważyć, że nie oznacza to konieczności noszenia ubrań pospolitych czy nieatrakcyjnych; strój powinien być raczej *stosowny, pełen szacunku i elegancki*.

W *wersecie 10 Paweł* podkreśla, że kobiety powinny dawać świadectwo swojej pobożności poprzez *dobre uczynki*. Należy zaznaczyć, że Paweł nie ogranicza znaczenia dobrych uczynków wyłącznie do kobiet; przeciwnie – praktyka ta powinna być udziałem wszystkich wierzących, bez względu na płeć.

„Pobożność” to termin określający postawę i zachowanie osoby prowadzącej życie pełne oddania Bogu i religijności. *W kontekście chrześcijańskim pobożność koncentruje się na wielbieniu Boga, szacunku dla Jego Słowa oraz przestrzeganiu Jego przykazań*.

Paweł rozumie, że prawdziwa pobożność nie jest jedynie kwestią zewnętrznego wyglądu, lecz aktywną praktyką życiową, przejawiającą się w dobrych uczynkach. Dobre uczynki obejmują wszelkie działania podejmowane dla dobra innych – czyny zakorzenione w

miłości i duchu służby, a także oparte na naszych zasadach i przekonaniach. Praktykowanie pobożności bez dobrych uczynków jest pozbawione sensu; świadczy o religii pustej, opartej jedynie na pozorach i formalnościach. Prawdziwa pobożność skłania nas do ukazywania Bożej miłości poprzez nasze czyny i zachowanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bogaczom tego świata nakazuj, aby się nie wynosili i nie pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w Bogu żywym, który nam wszystkiego obficie udziela, abyśmy z tego korzystali.
>
> *— I Tymoteusza 6:17*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: materializm, radość, pieniądze, duma

Interpretacja:
I Tymoteusza 6:17 uczy nas, że bogaci tego świata mają nie okazywać pychy ani nie pokładać nadziei w bogactwie, gdyż jest ono nietrwałe i niepewne. Zamiast tego zachęca się ich, by ufali Bogu – jedynemu, który może zapewnić wszystko, czego potrzebujemy – i by cieszyli się Jego błogosławieństwami.

W jaki sposób ten werset może pomóc czytelnikowi?

Werset ten jest cenny dla nas wszystkich, niezależnie od tego, czy jesteśmy bogaci, czy biedni. Przypomina nam, jak ważne jest, by nie przywiązywać się nadmiernie do dóbr materialnych ani nie popadać w rozpacz, gdy rzeczy, które miały nam przynieść szczęście, zawodzą. Powinniśmy natomiast ufać Bogu, który zapewnia wszystko, co niezbędne do życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wielkim zaś zyskiem jest pobożność wraz z poprzestawaniem na tym, co się ma.
>
> *— I Tymoteusza 6:6*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: materializm, zadowolenie, wiara, radość

Interpretacja:
I Tymoteusza 6:6 ukazuje znaczenie pobożności w naszym życiu. Czym jednak jest pobożność? Nie jest ona jedynie religijnym zapałem; to życie wypełnione szacunkiem i miłością do Boga oraz bliźnich. Żyjąc pobożnie, koncentrujemy się na sprawach duchowych i odwracamy się od pragnień materialnych.

Pobożność przynosi wielki zysk, ponieważ pomaga nam odnaleźć pokój i szczęście, które może dać tylko Bóg. Dzięki niej doświadczamy głębszej miłości do Boga i innych ludzi, co buduje poczucie więzi i wewnętrznej pełni. Co więcej, pobożność pozwala spojrzeć na życie z innej perspektywy – takiej, w której szczęścia szukamy nie w dobrach materialnych, lecz w obecności Boga w naszym życiu.

Zadowolenie jako towarzysz pobożności

Pobożność jest jednak niepełna bez zadowolenia. Czym jest zadowolenie? To poczucie satysfakcji z tego, co posiadamy w życiu – niezależnie od tego, czy jest tego wiele, czy mało. Oznacza ono odnajdywanie szczęścia w rzeczywistości, w której żyjemy, zamiast rozpamiętywania tego, co mogło się wydarzyć.

Zadowolenie jest niezwykle ważne, gdyż pozwala nam żyć w duchu wdzięczności i pokory wobec Boga oraz innych ludzi. Gdy jesteśmy zadowoleni z tego, co mamy, nie pożądamy cudzego dobytku ani nie odczuwamy zazdrości. Postawa ta umożliwia nam spokojne życie, wolne od nieustannego dążenia do zdobywania rzeczy materialnych w nadziei na osiągnięcie szczęścia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niczego bowiem nie przynieśliśmy na ten świat, z pewnością też niczego wynieść nie możemy. Mając natomiast jedzenie i ubranie, poprzestawajmy na tym.
>
> *— I Tymoteusza 6:7-8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: materializm, odziez, zadowolenie, jedzenie, niebo, świat

Interpretacja:
Te wersety biblijne wzywają nas do refleksji nad przemijalnością życia. W *I Tymoteusza 6:7* apostoł *Paweł* przypomina, że przychodząc na świat, niczego ze sobą nie przynieśliśmy, a w chwili śmierci nie możemy zabrać ze sobą niczego, co zgromadziliśmy.

Uczy nas to, jak ważne jest, by nie przywiązywać się nadmiernie do dóbr materialnych, lecz cenić to, co w życiu naprawdę istotne – wartości duchowe i relacje z innymi ludźmi. Zachęca nas również do świadomego wykorzystania czasu danego nam na ziemi oraz do czynienia dobra i pozostawiania po sobie pozytywnego śladu.

W liście do swojego ucznia *Tymoteusza* apostoł przypomina także o znaczeniu zadowolenia z tego, co posiadamy. Fragment *I Tymoteusza 6:8* zachęca nas do

satysfakcji z posiadania pożywienia i odzieży, wskazując, że jest to klucz do osiągnięcia poczucia spełnienia.

Zadowolenie we współczesnym świecie

Żyjemy dziś w kulturze, w której ciągle pragniemy więcej i rzadko jesteśmy usatysfakcjonowani tym, co mamy. Zamiast skupiać się na otrzymanych darach, rozpamiętujemy braki, co prowadzi do poczucia nieszczęścia i niezadowolenia. Przytoczone wersety wzywają nas do zmiany nastawienia, przypominając, że prawdziwe szczęście i zadowolenie płyną z wdzięczności za to, co posiadamy.

Choć współczesna filozofia często sugeruje, że do szczęścia potrzebujemy więcej – pieniędzy, dóbr materialnych czy sukcesów – prawda biblijna mówi co innego. Jeśli mamy to, co niezbędne do życia, powinniśmy odczuwać zadowolenie; pozwala nam to skupić się na relacji z Bogiem i na tym, co w życiu naprawdę ważne.

Czym jest zadowolenie?

Mówiąc o zadowoleniu, nie mamy na myśli samozadowolenia, lenistwa czy braku dążenia do rozwoju i doskonalenia siebie. Chodzi nam o wdzięczność – o docenianie tego, co posiadamy, zamiast koncentrowania się na brakach. Taka postawa, połączona z pozytywnym i pełnym wdzięczności nastawieniem, może sprzyjać naszemu rozwojowi życiowemu.

Aby odnaleźć zadowolenie, musimy odczuwać spokój w kwestii naszych podstawowych potrzeb: domu, pożywienia, schronienia i środków do życia. Gdy uczymy się doceniać te rzeczy, zamiast dążyć do nadmiaru, stajemy się szczęśliwsi. Warto pamiętać, że prawdziwe szczęście nie tkwi w dobrach materialnych, lecz w głębokiej więzi z Bogiem i w świadomym przeżywaniu własnego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A ci, którzy chcą być bogaci, wpadają w pokusy i w sidła oraz w wiele głupich i szkodliwych pożądliwości, które pogrążają ludzi w zgubie i zatraceniu.
>
> *— I Tymoteusza 6:9*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: materializm, chciwość, pieniądze

Interpretacja:
Biblia nieustannie ostrzega nas przed niebezpieczeństwami związanymi z obsesją na punkcie bogactwa. W *I Tymoteusza 6:9* apostoł *Paweł* przestrzega przed negatywnymi skutkami, jakie mogą wyniknąć z poddania się władzy chciwości.

Niebezpieczeństwo związane z pragnieniem bogactwa

W tym wersecie apostoł Paweł mówi, że ci, którzy pragną się wzbogacić, wpadają w pokusę i sidła. Pokusa to pułapka, w którą możemy wpaść nawet nieświadomie, natomiast sidła to zwodnicza pułapka prowadząca nas do czynów, których nie powinniśmy popełniać. W tym przypadku pokusą jest pragnienie posiadania większej ilości pieniędzy, a sidłami – przekonanie, że pieniądze przyniosą nam szczęście.

Co więcej, Paweł wskazuje, że nierozsądne i szkodliwe pragnienia wynikające z tej pokusy mogą pogrążyć ludzi w ruinie i zgubie. Określenie „nierozsądne” odnosi się do pragnień pozbawionych sensu i nieprzynoszących żadnych korzyści, natomiast słowo „szkodliwe” oznacza, że pragnienia te mogą negatywnie na nas wpływać oraz niszczyć nasze relacje i życie.

Pieniądze nie dają szczęścia

Bogactwo jest błogosławieństwem, jeśli korzysta się z niego właściwie. Nie wolno nam jednak wpaść w pułapkę przekonania, że pieniądze zapewnią nam szczęście. Prawda jest taka, że ani pieniądze, ani dobra materialne nie są w stanie dać nam pełnego spełnienia,

którego szukamy. Musimy też pamiętać, że choć bogactwo może zapewnić wygodę i ułatwić życie, bywa również przeszkodą w relacji z Bogiem. Ludzie zamożni często szczycą się swoim majątkiem, co utrudnia im pokorne zbliżenie się do Boga.

Znaczenie mądrego gospodarowania finansami

Choć musimy być świadomi zagrożeń związanych z bogactwem, nie oznacza to, że powinniśmy unikać ciężkiej pracy czy odpowiedzialności finansowej. Biblia uczy nas mądrego zarządzania zasobami i bycia dobrymi szafarzami tego wszystkiego, co otrzymaliśmy od Boga. Taką mądrość finansową można rozwijać poprzez planowanie, oszczędzanie i inwestowanie. Musimy jednak wystrzegać się chciwości oraz pokusy gromadzenia majątku w sposób nieuczciwy lub bez uwzględnienia perspektywy wiecznej.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdy nie patrzymy na to, co widzialne, lecz na to, co niewidzialne. To bowiem, co widzialne, jest doczesne, to zaś, co niewidzialne, jest wieczne.
>
> *— II Koryntian 4:18*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: materializm, Życie wieczne, zrozumienie

Interpretacja:
W *II Koryntian 4:18* znajdujemy głęboką refleksję nad naszym spojrzeniem na życie i otaczający nas świat. Autor zachęca nas, byśmy nie skupiali się wyłącznie na tym, co dostrzegamy w świecie materialnym, lecz byśmy wykraczali wzrokiem poza to, co tymczasowe i przemijające, ku temu, co wieczne.

Spojrzenie na to, co niewidzialne

Zgodnie z przesłaniem tego fragmentu mamy koncentrować się na tym, co niewidzialne – co początkowo może wydawać się dziwne, skoro od zawsze uczono nas ufać świadectwu zmysłów i polegać na tym, co mamy przed oczami. *Paweł* jednak wzywa nas, byśmy wyzbyli się tego ograniczonego sposobu myślenia i zwrócili uwagę na rzeczywistość wykraczającą poza zasięg naszego wzroku.

Rzeczy otaczające nas w świecie materialnym są tymczasowe i przemijające, nieposiadające wartości wykraczającej poza doczesność; natomiast to, co niewidzialne – a więc wieczne – ma nieocenioną wartość i prowadzi nas ku bardziej duchowemu spojrzeniu na życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jakby smutni, jednak zawsze radośni, jakby ubodzy, jednak wielu ubogacający, jakby nic nie mający, jednak wszystko posiadający.
>
> *— II Koryntian 6:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: materializm, radość, pieniądze, bieda, nagroda, smutek

Interpretacja:
II Koryntian 6:10 porusza kwestię pozornej sprzeczności, jakiej możemy doświadczać w naszym życiu. Z jednej strony możemy czuć smutek i ubóstwo, a jednocześnie – posiadać radość i bogactwo.

Smutni, lecz zawsze radośni

Pierwsza część tego wersetu mówi o potrzebie zachowania radości mimo smutku. Warto zauważyć, że nie oznacza to braku odczuwania smutku czy bólu; chodzi raczej o to, że możemy doświadczać obu tych emocji jednocześnie. Jako chrześcijanie wiemy, że Bóg jest z nami w chwilach prób i trudności, co dodaje nam otuchy i pozwala szukać radości mimo przeciwności losu. To On jest źródłem trwałego szczęścia, nawet w najtrudniejszych okolicznościach.

Ubodzy, a jednak wzbogacający wielu

W drugiej części tego wersetu święty *Paweł* zachęca nas do refleksji nad tym, jak można być ubogim, a jednocześnie wzbogacać siebie i innych. Czasami sądzimy, że bogactwo mierzy się jedynie dobrami materialnymi, jednak jego prawdziwy sens tkwi w umiejętności dzielenia się tym, co posiadamy, z innymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zobaczyłem też, że wszelka praca i każde dobre dzieło wywołują tylko zazdrość jednego wobec drugiego. Także i to jest marnością i utrapieniem ducha.
>
> *— Kaznodziei 4:4*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: materializm, pragnienie, bliźni, praca

Interpretacja:
Kaznodziei 4:4 zachęca nas do refleksji nad naszymi uczuciami wobec innych i do uświadomienia sobie, że zazdrość prowadzi jedynie do marności i udręki ducha. Musimy nauczyć się doceniać własne zdolności i osiągnięcia, nie porównując się nieustannie do

innych.

Co więcej, werset ten wzywa nas do okazywania współczucia otaczającym nas ludziom oraz do powstrzymania się od zazdrości wobec ich sukcesów i dokonań. Powinniśmy cieszyć się szczęściem i osiągnięciami innych oraz wspierać się nawzajem w dążeniach i realizacji marzeń. Dzięki temu możemy budować społeczeństwo bardziej sprawiedliwe, harmonijne i równe.

Tekst ten zwraca uwagę na fakt, że ludzkie działania i umiejętności często wynikają z pragnienia osiągnięcia wyższego statusu niż inni. *Salomon* zauważył, że koło życia napędzane jest zazdrością i duchem rywalizacji. Pragnienie lepszego domu czy bardziej wytwornego ubioru – wszystko to wydawało się tak puste i niegodne człowieka stworzonego *na obraz i podobieństwo Boga*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto kocha pieniądze, nie nasyci się pieniędzmi, a kto kocha bogactwa, nie będzie miał z nich pożytku. Także i to jest marnością.
>
> *— Kaznodziei 5:10*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: materializm, chciwość, pieniądze

Interpretacja:
Jednym z najczęstszych problemów współczesnego społeczeństwa jest nadmierne umiłowanie pieniądza. Współczesność i świat kapitalistyczny wpoiły nam przekonanie, że najważniejsze w życiu jest posiadanie dużych pieniędzy, podczas gdy Biblia uczy nas czegoś zupełnie innego: że miłość do pieniędzy jest marnością.

W *Kaznodziei 5:10* wyraźnie stwierdza, że ci, którzy kochają pieniądze, nigdy nie zaznają zadowolenia – bez względu na to, ile ich posiadają – a ci, którzy miłują bogactwo, nigdy nie wydadzą prawdziwego owocu. Uczy nas to, że miłość do pieniędzy czy bogactwa jest pusta; nie potrafi nas zaspokoić i oddala od tego, co naprawdę istotne.

Jak możemy odnieść ten werset do naszego życia?

Zastosowanie tego wersetu w praktyce jest proste, choć niełatwe. Musimy nauczyć się cenić to, co jest naprawdę ważne i ma autentyczną wartość. Miłość do Boga i rodziny, miłość do bliźniego, uczciwość i prawość – oto wartości, które przynoszą prawdziwe szczęście i spełnienie. Musimy nauczyć się nadawać pieniądzom właściwe miejsce, traktując je jako środek do zaspokojenia potrzeb, a nie jako cel sam w sobie. Powinniśmy być wdzięczni za to, co posiadamy, i wystrzegać się ciągłego pragnienia większych dóbr, gdyż prowadzi to jedynie do niezadowolenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jak wyszedł z łona swojej matki, tak też nagi wróci, jak przyszedł, i nie zabierze nic ze swojej pracy, co mógłby wziąć do ręki.
>
> *— Kaznodziei 5:15*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: materializm, chciwość, niebo

Interpretacja:
Księga Koheleta słynie z filozoficznych refleksji nad życiem. Werset 14. rozdziału piątego – traktujący o naszej śmiertelności – wpisuje się w ten nurt rozważań.

Nasza przemijająca egzystencja na ziemi

W tym wersecie autor przypomina nam, że nasza obecność na tym świecie jest ulotna i nietrwała. Wszyscy przyszliśmy na świat nadzy i bezbronni, i w ten sam sposób z niego odejdziemy. Dlatego musimy jak najlepiej wykorzystać czas dany nam na ziemi, nie uciekając od prawdy o naszej śmiertelności. Co więcej, autor przypomina, że żaden z naszych dóbr ani osiągnięć nie podąży za nami w zaświaty. Wszelkie bogactwo i mienie zgromadzone za życia pozostaną tutaj, na ziemi. Dlatego musimy zadać sobie pytanie: jaki jest sens naszego życia? Co pozostawimy po sobie na tym świecie, gdy z niego odejdziemy?

Wezwanie do refleksji nad tym, co naprawdę ważne

Przez całe życie często zamartwiamy się błahostkami i sprawami przemijającymi, tracąc z oczu to, co naprawdę istotne. Werset ten przypomina o wadze refleksji nad własnym życiem i podejmowanymi działaniami. Czy postępujemy słusznie? Czy dajemy z siebie wszystko? Wzywa nas do zastanowienia się nad tym, co ma prawdziwe znaczenie, oraz do doceniania ludzi wokół nas. Zamiast martwić się o posiadane dobra czy zgromadzoną władzę, powinniśmy skupić się na własnym szczęściu oraz szczęściu naszych bliskich.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umartwiajcie więc wasze członki, które są na ziemi: nierząd, nieczystość, namiętność, złe żądze i chciwość, która jest bałwochwalstwem.
>
> *— Kolosan 3:5*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: materializm, nawrócenie, pragnienie, chciwość, bożki, grzech

Interpretacja:

Biblijny werset z Listu do *Kolosan 3:5*, mówiący o konieczności „uśmiercenia” w nas tego, co ziemskie, wzywa nas do refleksji nad potrzebą porzucenia postaw i zachowań niezgodnych z życiem według zasad chrześcijańskich.

Co oznacza określenie „to, co ziemskie”?

Pod tym pojęciem możemy rozumieć wszystko to, co skłania nas do czynów nieprzynoszących korzyści ani nam samym, ani otaczającemu nas światu – co oddala nas od Boga i sprawia, że ulegamy pokusom, które sprowadzają nas na manowce. Werset ten wymienia konkretne postawy, którym możemy ulec, takie jak nieczystość seksualna, nieczystość serca, żądza, złe pragnienia czy chciwość. Warto pamiętać, że każdy z nas doskonale zdaje sobie sprawę z tego, jakie zachowania przeszkadzają nam w życiu zgodnym z wolą Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN jest moim działem – mówi moja dusza – dlatego mam w nim nadzieję.
>
> *— Lamentacje 3:24*

Książka: Stary Testament / Lamentacje
Tematy: materializm, uznanie, nadzieja

Interpretacja:
Werset z Księgi *Lamentacji 3:24* stanowi wyraz nadziei pokładanej w Bogu i Jego opatrzności przez tych, którzy Mu ufają. Często stajemy w życiu w obliczu trudnych sytuacji, które mogą budzić poczucie beznadziei – wrażenie, że zostaliśmy wrzuceni w ciemność, pozbawieni wszelkiej pomocy i nadziei. Jednak werset ten przypomina nam, że

pośród naszych zmagań to *Bóg jest naszym udziałem i to w Nim powinniśmy pokładać nadzieję*.

Kluczowe jest zrozumienie, że nasza nadzieja nie powinna opierać się na okolicznościach zewnętrznych ani na naszych osobistych zdolnościach czy zasobach, lecz na samym Bogu. To On jest naszym udziałem – tym, czego naprawdę potrzebujemy, by odnaleźć pokój i zadowolenie pośród wszelkich przeciwności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Cóż pomoże człowiekowi, choćby cały świat pozyskał, a na swojej duszy poniósł szkodę?
>
> *— Marka 8:36*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: materializm, chciwość, życie, świat

Interpretacja:
Na pierwszy rzut oka werset z Ewangelii *Marka 8:36* może skłaniać do refleksji nad znikomością dóbr doczesnych i potrzebą przykładania większej wagi do sfery duchowej. Co jednak ten werset naprawdę dla nas oznacza i jak możemy odnieść go do naszego życia?

Zyskać świat, a utracić duszę

Pytanie, które *Jezus* zadaje w tym wersecie, jest niezwykle jasne. Innymi słowy: jaką wartość mają dobra materialne i posiadane rzeczy, jeśli zaniedbujemy to, co najważniejsze – *naszą duszę*?

Łatwo wpaść w pułapkę przeceniania tego, co posiadamy w świecie materialnym, wierząc, że przyniesie nam to upragnione szczęście i spełnienie. Jeśli jednak zaniedbamy duszę i nie nadamy należytego znaczenia naszemu życiu duchowemu, nie zaznamy prawdziwego pokoju ani szczęścia, których tak bardzo pragniemy.

Wartość naszej duszy

Słowa Jezusa zawarte w tym wersecie ukazują prawdziwą wartość naszej duszy. Jest ona naszym najcenniejszym skarbem i powinniśmy o nią dbać całym sobą. To właśnie dusza pozwala nam łączyć się z tym, co boskie – z Bogiem – oraz odkrywać sens naszego życia.

Posiadanie duszy odróżnia nas od innych istot żywych i czyni nas wyjątkowymi; dzięki niej możemy dokonywać wyborów oraz prowadzić pełne, wartościowe życie. Dlatego musimy troszczyć się o stan naszej duszy, pielęgnować ją i dbać o to, by pozostawała w pokoju i harmonii z naszym życiem oraz otaczającym nas światem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną.
>
> *— Mateusza 6:19-20*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: materializm, chciwość, niebo

Interpretacja:

Fragment *Mateusza 6:19-20* poucza nas, by nie gromadzić ziemskich bogactw, ponieważ są one nietrwałe. Bliższa analiza tych słów ukazuje, że *Jezus* nie sprzeciwia się posiadaniu dóbr materialnych; zachęca raczej, by nie koncentrować na nich całej naszej energii i uwagi. Musimy dostrzec, że rzeczy ziemskie są ulotne i nie przetrwają wiecznie; jeśli zatem uczynimy je centrum naszego życia, narażamy się na rozczarowanie i stratę.

Ziemskie bogactwa

Gromadzenie ziemskich bogactw jest dla wielu osób kluczowe dla zapewnienia sobie wygodnego życia we współczesnym świecie. Jednak obsesyjne dążenie do posiadania dóbr materialnych może prowadzić do życia pełnego stresu i niepokoju, gdyż utrzymanie takiego stylu życia wymaga nieustannej pracy. Co więcej, zgromadzony majątek może zniknąć w jednej chwili – czy to wskutek klęski żywiołowej, czy kradzieży.

Skarby w niebie

W przeciwieństwie do ziemskich bogactw, omawiane wersety wzywają nas do gromadzenia skarbów w niebie. Czym są te skarby i jak możemy je zdobyć? Zamiast stawiać na pierwszym miejscu sprawy materialne, powinniśmy skupić się na miłości do Boga i bliźnich, praktykowaniu pokory i hojności oraz życiu zgodnym z zasadami biblijnymi. Postępując w ten sposób, inwestujemy w naszą wieczną przyszłość, zamiast gromadzić dobra, które ulegają zniszczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Byli nasyceni dobrymi pastwiskami, ale gdy się nasycili, ich serce się wywyższyło; dlatego zapomnieli o mnie.
>
> *— Ozeasza 13:6*

Książka: Stary Testament / Ozeasza
Tematy: materializm, zależność, jedzenie, duma

Interpretacja:
Ozeasz jest jednym z dwunastu proroków *Starego Testamentu*. Jego księga zawiera wiele rozważań na temat Bożej miłości, sprawiedliwości i miłosierdzia. W tym konkretnym wersecie Ozeasz mówi o ludzie Izraela i o tym, jak odwrócił się on od Boga.

Werset *Ozeasza 13:6* przypomina, że zaspokojenie potrzeb materialnych może prowadzić do pychy i zapomnienia o Bogu. Przypomina nam on, iż gdy nasze podstawowe potrzeby – takie jak jedzenie czy woda – są zaspokojone, łatwo zapomnieć, że są one darami od Boga. Zamiast dziękować Bogu za Jego błogosławieństwa, często popadamy w pychę i o Nim zapominamy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przez cały dzień pożąda on zachłannie, a sprawiedliwy daje i nie szczędzi.
>
> *— Przysłów 21:26*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: materializm, pragnienie, dawanie, chciwość

Interpretacja:
Księga Przysłów jest jedną z najbardziej znanych i lubianych ksiąg Biblii. Znajdujemy w niej wiele cennych nauk, które pomagają nam zrozumieć mądrość i sprawiedliwość leżące u podstaw biblijnych zasad. Nie inaczej jest w przypadku wersetu z Księgi *Przysłów 21:26*, który skłania do refleksji nad chciwością i sprawiedliwością.

Człowiek chciwy pragnie nieustannie

Werset ten rozpoczyna się od opisu człowieka chciwego, który dąży do gromadzenia dóbr materialnych i jest gotów zrobić wszystko, by osiągnąć ten cel. Tekst mówi, że osoba ta nieustannie czegoś pożąda, co sugeruje brak wewnętrznego spokoju w dążeniu do coraz większego bogactwa. Ta obsesja na punkcie gromadzenia dóbr materialnych może stać się prawdziwą formą niewoli.

Kwestia chciwości nie jest w Biblii czymś nowym. W *Nowym Testamencie Jezus* naucza o daremności gromadzenia bogactw materialnych i o tym, jak rzeczy te odciągają nas od tego, co naprawdę istotne. W Ewangelii *Mateusza 6:24 Jezus* mówi: *„Nikt nie może dwom panom służyć, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował, albo jednego będzie się trzymał, a drugim pogardzi. Nie możecie służyć Bogu i mamonie”*.

Sprawiedliwi dają bez wahania

Z drugiej strony werset ten mówi o ludziach sprawiedliwych. Taka osoba nie jest ani samolubna, ani chciwa; prezentuje natomiast odmienną postawę wobec pieniędzy i posiadanych dóbr. Czytamy w nim, że sprawiedliwi dają bez wahania, co świadczy o gotowości do niesienia pomocy innym i dzielenia się tym, co posiadają.

Jezus również zachęcał w Nowym Testamencie do takiej bezinteresownej postawy wobec pieniędzy i dóbr materialnych. W Ewangelii *Mateusza 6:19–21* wskazuje, byśmy skupiali się raczej na bogactwach duchowych niż materialnych. Mówi: *„Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną; Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Gdzie bowiem jest wasz skarb, tam będzie i wasze serce”*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie będziesz pożądał domu twego bliźniego ani nie będziesz pożądał żony twego bliźniego, ani jego sługi, ani jego służącej, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do twego bliźniego.
>
> *— Wyjścia 20:17*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: materializm, chciwość, prawo, bliźni

Interpretacja:
Przykazanie zawarte w *Wyjścia 20:17* jest ostatnim z Dziesięciu Przykazań, które Bóg przekazał Mojżeszowi na górze Synaj. Nakaz ten nie tylko zabrania pożądania cudzego mienia, ale także stanowi ważną lekcję na temat wdzięczności i umiejętności zadowolenia z tego, co się posiada.

Zawiść – co to oznacza?

Zanim zagłębimy się w znaczenie tego przykazania, warto zrozumieć, czym jest zawiść. Odczuwać zawiść oznacza silne pragnienie posiadania czegoś, co należy do innej osoby. Dotyczy to nie tylko dóbr materialnych, ale także relacji czy statusu społecznego.

Niebezpieczeństwo chciwości

Chciwość bywa niebezpieczna, ponieważ może skłaniać nas do podejmowania lekkomyślnych decyzji i krzywdzenia innych w celu zaspokojenia własnych pragnień. Chęć posiadania cudzej własności może prowadzić do zawiści i zazdrości, a te z kolei mogą skutkować złośliwym zachowaniem i szkodliwymi czynami. Co więcej, chciwość nigdy tak naprawdę nas nie zaspokaja. Niezależnie od tego, ile ktoś posiada, zawsze pragnie czegoś więcej. Chciwość przypomina nieuleczalną chorobę, która może zdominować nasze życie i zniszczyć relacje z innymi.

Wdzięczność i zadowolenie

Przykazanie „nie pożądaj” uczy nas, jak ważna jest wdzięczność i umiejętność zadowolenia z tego, co mamy. Zamiast skupiać się na brakach, powinniśmy koncentrować się na tym, co już posiadamy. Musimy nauczyć się doceniać Boże błogosławieństwa i być za nie wdzięczni, a także pracować nad własnym życiem, zamiast zazdrościć życia innym.

Wdzięczność i zadowolenie pomagają nam również zachować właściwą perspektywę. Często, gdy skupiamy się na tym, czego nam brakuje, tracimy z oczu własne błogosławieństwa i czujemy niezadowolenie oraz nieszczęście. Jednak gdy jesteśmy wdzięczni za to, co mamy, potrafimy dostrzec nasze osiągnięcia i patrzeć na świat bardziej pozytywnie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*